

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פרי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ישעיה" – פרק כא

א מִשָּׂא מַדְבַּר־יָם כְּסוּפּוֹת בַּנֶּגֶב לַחֲלֹף מִמְדְּבַר בָּא מֵאֶרֶץ
נֹרְאָה: ב חֲזוֹת קָשָׁה הִגֵּד־לִי הַבּוֹגֵד | בּוֹגֵד וְהַשׁוֹדֵד | שׁוֹדֵד
עָלַי עֵילָם צוּרֵי מַדֵּי כָּל־אַנְחָתָה הַשְּׁבֵתִי: ג עַל־כֵּן מָלְאוּ
מַתְנֵי חֲלָחֳלָה צִירִים אֲחֻזּוֹנֵי כְּצִירֵי יוֹלְדָה נַעֲוִיתִי מִשְׁמַעַ
נְבִהֹתַי מֵרְאוֹת: ד תָּעָה לְבָבִי פִּלְצוֹת בַּעֲתַתְנִי אֵת נִשְׁפָּה
חֲשִׁקֵי שֵׁם לִי לַחֲרָדָה: ה עָרַף הַשְּׁלֶחַן צָפָה הַצָּפִית אֲכֹל
שֶׁתָּה קוֹמוּ הַשָּׂרִים מִשְׁחוּ מִגֵּן: ו כִּי כֹה אָמַר אֱלֹהֵי אֲדֹנָי לִי
הָעֵמֵד הַמְצִיפָה אֲשֶׁר יֵרָאֶה יִגִּיד: ז וְרָאֶה רֶכֶב צֶמֶד פָּרָשִׁים
רֶכֶב חֲמֹר רֶכֶב גָּמָל וְהַקָּשִׁיב קָשָׁב רַב־קָשָׁב: ח וַיִּקְרָא
אֲרִיָּה עַל־מְצִפָּה | אֲדֹנָי אֲנֹכִי עֹמֵד תָּמִיד יוֹמָם
וְעַל־מְשֻׁמְרֹתַי אֲנֹכִי נֹצֵב כָּל־הַלִּילוֹת: ט וְהִנֵּה־זֶה בָּא רֶכֶב
אִישׁ צֶמֶד פָּרָשִׁים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר נִפְלָה נִפְלָה בְּבַל וְכָל־פְּסִילֵי

אֱלֹהֵיהָ שִׁבַּר לְאָרֶץ: י מְדַשְׁתִּי וּבֶן־גִּרְנִי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת
 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגִּדְתִּי לָכֶם: יא מִשָּׂא דוֹמָה אֵלַי
 קָרָא מִשְׁעִיר שִׁמֹּר מִה־מְלִילָה שִׁמֹּר מִה־מְלִיל: יב אָמַר
 שִׁמֹּר אֶתָּא בְּקָר וְגַם־לִילָה אִם־תִּבְעֵיוֹן בְּעֵיוֹ שִׁבוּ אֶתְיוּ:
 יג מִשָּׂא בַעֲרָב בַּיַּעַר בַּעֲרָב תִּלְיֵנוּ אֲרָחוֹת דְּדָנִים: יד לְקִרְאֵת
 צִמָּא הִתְיוּ מֵיָם יִשְׁבִּי אֶרֶץ תִּימָא בְּלַחְמוֹ קִדְמוֹ נִדְד:
 טו כִּי־מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נִדְדוּ מִפְּנֵי ו חָרַב נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קִשְׁת
 דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כְּבֹד מְלַחְמָה: טז כִּי־כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלַי בְּעוֹד
 שָׁנָה כְּשֵׁנִי שָׁכִיר וְכָלָה כָּל־כְּבוֹד קִדְדָּר: יז וְשָׂאֵר מִסְּפֵר־קִשְׁת
 גְּבוּרֵי בְנֵי־קִדְדָר יִמְעָטוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר:

ספר "ישעיה" – פרק כב

א מִשָּׂא גֵיָא חֲזִיוֹן מִה־לָּךְ אִפּוּא כִּי־עֲלִית כְּלָךְ לַגְּגוֹת:
 ב תְּשֹׂאוֹת ו מְלֵאָה עִיר הוֹמְיָה קָרְיָה עֲלִיזָה חֲלָלִיךְ לֹא
 חֲלָלִי־חָרַב וְלֹא מִתִּי מְלַחְמָה: ג כָּל־קְצִינֶיךָ נִדְדוּ־יַחַד
 מִקְּשֵׁת אִסְרוּ כָּל־נִמְצָאֶיךָ אִסְרוּ יַחַדוּ מִרְחוֹק בְּרָחוּ: ד עַל־כֵּן
 אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרְר בְּבָכִי אֶל־תֵּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל־שֵׁד
 בַּת־עַמִּי: ה כִּי יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה לְאֲדֹנָי יְהוָה

צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע אל־ההר: ו ועילם
נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן: ז ויהי
מבחר־עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה:
ח ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל־נשק בית
היער: ט ואת בקיעי עיר־יוד ראיתם כי־רבו ותקבצו
את־מי הברכה התחוננה: י ואת־בתי ירושלם ספרתם
ותתצו הבתים לבצר החומה: יא ומקוה ו עשיתם בין
החמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל־עשיה ויצרה
מרחוק לא ראיתם: יב ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא
לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק: יג והנה ו ששון ושמחה
הרג ו בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי
מחר נמות: יד ונגלה באזני יהוה צבאות אם־יכפר העון
הזה לכם עד־תמתון אמר אדני יהוה צבאות: טו כה אמר
אדני יהוה צבאות לך־בא אל־הסכן הזה על־שבנא אשר
על־הבית: טז מה־לך פה ומי לך פה כי־חצבת לך פה קבר
חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו: יז הנה יהוה
מטלטלך טלטלה גבר ועטף עטה: יח צנוף יצנפך צנפה
כדור אל־ארץ רחבת ידיים שמה תמות ושמה מרכבות

כְּבוֹדְךָ קָלוֹן בֵּית אֲדֹנָיִךָ: יט וְהִדְפַתִּיךָ מִמִּצְבֹּךָ וּמִמַּעַמְדְךָ
 יְהִרְסֶךָ: כ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדֵי לְאֱלֹהֵי קִיָּם
 בֶּן־חֶלְקִיָּהוּ: כא וְהִלְבַּשְׁתִּיו כִּתְנֹתֶיךָ וְאַבְנֵי־ךָ אֲחֻזְקָנוּ
 וּמִמִּשְׁלַתְךָ אָתָּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וּלְבֵית
 יְהוּדָה: כב וְנָתַתִּי מִפֶּתַח בֵּית־דָּוִד עַל־שַׁכְמוֹ וּפֶתַח וְאֵין סִגְר
 וְסִגְר וְאֵין פֶּתַח: כג וְתִקְעֵתִיו יָתֵד בְּמָקוֹם נְאֻמָּן וְהָיָה לְכֶסֶס
 כְּבוֹד לְבֵית אָבִיו: כד וְתָלוּ עָלָיו כָּל ׀ כְּבוֹד בֵּית־אָבִיו
 הַצְּאֲצָאִים וְהַצְּפֹעוֹת כָּל כָּלִי הַקָּטָן מִכָּלִי הָאֲגָנוֹת וְעַד
 כָּל־כָּלִי הַנְּבִלִים: כה בַיּוֹם הַהוּא נֵאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּמְוֹשׁ
 הַיָּתֵד הַתְּקוּעָה בְּמָקוֹם נְאֻמָּן וְנִגְדָּעָה וְנִפְלָה וְנִכְרַת הַמִּשָּׂא
 אֲשֶׁר־עָלֶיהָ כִּי יְהוָה דִּבֶּר:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
 כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוסרי ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)